

No 34. 4:de årg.

KVINNORNAS TIDNING

24 Augusti 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm. sista sidan 20 öre p mm. Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag. Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomivardningen: EDITH RICKBERG. Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris: Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3.50, 1/4 år Kr. 2.—, Lösnummer 15 öre. Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

- Utlandskronika i sammandrag. Kvinnan.
- Ett besök hos Selma Lagerlöf. Av Stella Rydholm.
- Höstmoln. Av Stillett.
- Mammorna och scouttrörelsen. Är romanen dödsdömd? Av Dagmar Waldner.
- "Den kvinnliga faran". En del hypoteser. En otacksam roll. Idealet av en äkta man. Lilita. Roman av Florence Warden.

Utlandskronika i sammandrag.

Londonkonferensen har nått sitt uppställda stora mål — en allmän överenskommelse i skadestandsfrågan har undertecknats!

Betydelsen av denna händelse kan knappast överskattas. Man har härmed vunnit själva förutsättningen för återupprättandet av normala förhållanden mellan de europeiska staterna — vi gå mot en ny arbetets, och, låt oss hoppas det, även en samförståndets och fredens ära.

Att förhandlingarna i London drog så lång tid som skedde berodde på svårigheten att uppnå en överenskommelse om den militära utrymningen av Ruhr. Det tyska kravet på en omedelbar evakuering avvisades obönhörligt av den franska delegationens chef, Herriot, som fordrade en frist av ett helt år, detta av hänsyn till det franska folkets känslor. Herriots synpunkt fann ett om än på sina håll motvilligt stöd hos de övriga allierade delegationerna, och den tyska hade under sådana förhållanden ingenting annat att göra än att böja sig.

Det är dock möjligt ja, troligt, att utrymningen av Ruhr kommer att vara ett fullbordat faktum långt före den angivna tidsfristens utgång. MacDonald, Englands statsminister, har i ett öppet brev till sin franske ambassadör uttalat en bestämd och helt säkert tungt vägande önskan i denna riktning. Man tror också, att den franska delegationen så enstavigt fasthöll vid okkupationen mindre av hänsyn till det franska folkets nationella stolthet än för att tillförsäkra Frankrike ett dyrbart bytesobjekt vid de förestående underhandlingarna om en fransk-tysk handelstraktat.

För att få gällande kraft måste Londonöverenskommelsen vara ratificerad av tyska riksdagen före den 30 aug.

Besinnningstiden måste betraktas som knapp tillmätt, då man vet vilket starkt motstånd mot det framlagda fredsönsket man har att räkna med i tyska riksdagen från de båda högerpartierna, de tysk-folkliga o. de tysk-nationella. Det antages dock, att händelserna skola taga en lycklig utveckling och riksdagen underteckna Londontraktaten som, hur betungande dess bestämmelser än äro, dock lyfter det tyska riket ut ur dess isolering och tillförsäkras det möjlig-

heten att erhålla ett stort internationellt lån, livsbetingelsen för dess industri.

Trots den sura min en del franska tidningar visa kommer med tämligen stor visshet både deputeradekammaren och senaten att godkänna Herriots arbete genom att ge honom ett glänsande förtroendevotum.

Upprörelsen i Egyptiska Sudan synes vara av rätt allvarlig art. Genom en traktat av 1899 skall landet anses som gemensam engelsk-egyptisk egendom. Det ligger dock i sakens natur, att Storbritannien betraktar sig som rikets verkliga och ende herre och icke godvilligt frånträder denna ställning.

För övrigt berättas om en allmän infödd jämsning i Nordafrika, i Egypten mot England och i Marocko mot Frankrike och Spanien.

Folkförbundsrådet sammanträder inom kort i Genève. Mötet blir märkligt i så måtto, att både Englands och Frankrikes statsministrar komma att deltaga däri. Även Italiens diktator, Mussolini, har anmält sin ankomst.

Rådet skall enligt förljudande behandla bl. a. frågan om Folkförbundets övertagande av den militära kontrollen över Tyskland.

Enligt meddelande från Italien har man nu funnit liket efter den av en del fascistiska mordade socialledaren Matteotti. Som bekant har mordet fått tjäna som förevändning för ursinniga socialistiska attacker, även från andra länder, på den italienska fascistregeringen och framförallt på dess chef Mussolini. Det gör under sådana förhållanden ett gott intryck, att den mördades änka i ett öppet brev riktar en vädjan till det italienska folket att icke utnyttja hennes mans död för politiska ändamål och partistrider. Hon uppmanar i stället nationen till enighet och fred.

Kvinnan.

Känsliga öron äro hos flickor liksom hos hästar tecken till sundhet. Jean Paul.

Dagen uppgår över kvinnans liv på jorden, den tränga dalen vidgas och stigarne bli allt flera; det skall bli rum, arbete, levnadsglädje nog för alla, som redligt söka och vilja. Fredrika Bremer.

Kvinnan söker ett hjärta, icke njutning. Hon är kysk i djupet av sitt väsende och endast hon vet vad blygsamhet är. R. Hamerling.

Det är obestriddt att Gud skapat kvinnorna endast för att tämja männen. F. M. A. de Voltaire.

Ett besök hos Selma Lagerlöf.

Av STELLA RYDHOLM.

Det duggade smått, då vi på uppblöta bivågar sökte oss fram till Märbacka över Östra Emtervik. Vi hade övernattat i det vackra Sunne, besett några av de välkända gårdarna kring "Lövens långa sjö" och skulle inom ett par minuter välkomnas av Gösta Berlings författarinna. I den långa björkallén smattrar regnet mot den uppspända soffletten på vår lilla Citroen, och just då vi få gården i sikte, det enkla renstilade, återuppståndna Märbacka, hörs en påfågels gällande skri — en första originell välkomsthälsning, ett annonserande för dem där inne, att det kommer främmande till gårde. Och där på den rymliga stentrappan med sina fem par dubbla pelare står Selma Lagerlöf och hälsar oss leende och fämlad.

Klockan är blott ett, men midnatten serveras vid denna tid, och vi träda in i den hemtrevligaste matsal man gärna kan tänka sig! Vita roccomöbler med stortutigt blått och vitt sommaröverdrag, på det vackert dukade bordet en ovanligt praktfull vit glocksin, inbjudande vita gungstolar i två hörn av rummet. Efter middagen, som avslutas med delikata jordgubbar ur trädgården bjudes kaffe i den stora salongen intill salen och samtalet får en intimare karaktär, jag glömmar att se på rummets alla vackra detaljer och lyssnar istället till vår värdinnas ovanligt behärskad, sonora stämma. Jag undrar, hur det kan komma sig, att det aldrig i någon skildring av eller intervju med Selma Lagerlöf talas om de två saker, som tyckas mig så betecknande: rösten och ögonen. Det lär finnas fler i den Lagerlöfska släkten, som äger denna vackra, skolade, djupa stämma, som hos Selma Lagerlöf dessutom har något av ungdomlig klang över sig.

Då vi senare gå husesyn och stå framför ett nyligen färdigblivet porträtt i olja av författarinna i den vackra, stora salongen i övre våningen, slår mig just blicken. Det är en ganska gammal, gråklädd, lite trött kvinna, som sitter framåtlutad. Hennes uttryck är allvarligt, nästan tungt — men ögonen skåda fjärran in i drömmens och fantasiens värld. Vad se de? Jag glömmar allt omkring mig och förstär plötsligt, att det centrala i detta porträtt, det som intresserat konstnären så mycket, är just blicken, den drömmande, inåtvända, vackra syner skådande blicken. Jag står försjunken i tankar inför porträttet, då Selma Lagerlöf manar oss att gå vidare in i det originella, längs husets hela långsida löpande biblioteket. I sanning ett rum för en författarinna, ett unikt, måttfullt, vackert, rofylt rum med ljuvlig utsikt över

det vackra värmländska landskapet, som tyvärr fortfarande döljer sin charm under regnets sorgedok. Ett rum med i väggen infällda bokhyllor utan överflöd på dyrbara band, med en ottoman för vila, ett rymligt skrivbord för arbete, vackra dekorationer för ögat, lugna färger för sinnet. Här rinna eftermiddagens timmar så förunderligt snabbt, här gå tankarna och orden långfärd till all världens olika länder och folk, företeiser och öden. Här erfår jag hur intensivt skarp och vaken den drömmande blicken kan bli, vilket levande intresse Selma Lagerlöf har för allt som lever och rörs, vilken kännedom om dagens brännande frågor, tidens stora spörsmål.

Då klockan nalkas fem serveras kaffe och då vår värdinna sedan vilar en stund passa vi på att se oss om utomhus med Märbackas präktiga husföreståndarinna, fröken Lundgren, som ciceron. Vi undra, om det ej blir enligt ibland på den så avsidet liggande gården! Fröken L. ler ett nästan beklagande löje och vi få en liten inblick i världsryktets nackdelar. Man kan verkligen ej tala om ensamhet i samband med Märbacka.

Fröken L. berättar, hur turister vissa tider formligen översvämma gården. Innan den nödfallsutvägen att delvis avspärra huvudbyggnaden måste vidtagas, kunde det hända, att nyfikna resenärer kommo ända fram till fönstret och tittade in då man satt till bords! Eller att folk ogenerat gingo omkring i trädgården och besågo huset från alla håll och kanter. Många dagar under sommaren kunde bilarnas antal räknas upp till fyrtio. — Så det kan sannerligen inte kallas ogästvänligt, att de måste hålla sig i utkanten av området, ty, skulle Selma Lagerlöf i sitt hem ta emot alla turister, som komma, så kunde hon lika gärna först som sist lägga ned sin verksamhet som författarinna: hennes dagars lugn skulle då få en bråd ända. Vem har satt sig riktigt in i de ett författarrykte åtföljande svårigheterna! Hur förfärligt, att aldrig kunna vara incognito, att aldrig kunna företa en resa utan reporters och kameror vid närmaste anhalt! Alltså: ensligheten på det undan gömt belägna Märbacka är en myt: hit söka sig folk från världens alla hörn, hit komma föreningar, skolklasser, enskilda svenskar och utlänningar för att träffa den beundrade författarinna och se hennes vackra hem. Och kanske innebär hennes någon gång kritiserade och missuppfattade "reserverade hållning" något av en nödvändig skyddsmur mellan världen och henne!

Det var roligt att se Selma Lagerlöf så frisk, så fylld av arbetsglädje och arbetslust. Ty för henne har just arbetsglädjen varit det största i livet. Att göra sitt land heder genom ett gott arbete, det tror jag man skulle kunna sätta som måtto för hennes liv och leverne. Hennes verks gestalter tyckas leva ett intensivt, verkligt liv i hennes tankevärld, innan hon fäster dem på papperet, hennes själ vimlar av intryck, bilder, syner, människoröden. Det är som om hon med öm och varsam hand ur detta levande bildmateriel, toge fram och utformade de olika karaktärerna, hon lever med sina gestalter, lider och gläds med dem, och kanske är det därför hon förmår meddela dem till läsaren på det säregna sätt, som betecknar det bästa hon skrivit.

Höstmoln.

Hon kom upp på redaktionen, den gamla damen. Inte för att beklaga sig utan endast för att berätta sina svårigheter och möjligen få ett råd, en anvisning på någon utväg.

Hennes historia var på intet sätt märkvärdig. Liknande hör man just nu berättas från många olika håll. Vanligen får man dessa historier ur andra och tredje hand av personer, som själva icke äro direkt berörda av saken. Det hela befinner sig på så stort avstånd, att man inte får någon klar uppfattning av hur mycket det verkligen kan gälla, vilka stora livsvärden som kunna stå på spel.

Men här är den berättande själv implicerad, här är det fråga om egna vitala intressen, om en motgång, vilken hotar att utveckla sig till en olycka!

Vad rör det sig om? Aek, endast om en uppsägning till avflyttning från bostaden, tidens mest fruktade jobbspot. Den har kommit oväntat, plötsligt, utan att slaget kunnat avvärras.

— Vi måste flytta, säger hon med lägmäld, vibrerande stämma, färdig att slå över i en snyftning. Vi kan inte flytta. Vi kan inte flytta till de enda lägenheter, som stå till buds, i stadens utkanter eller ännu längre bort. Min man måste bo nära sin arbetsplats — som nu. Han börjar flera gånger i veckan sitt arbete kl. 2 på natten. Han är klen, han har svårt att gå. Hur skall han komma in till stan därbortifrån? Vid den tiden gå inga spårvagnar. En flyttning till utkanten tvingar honom att

glädje och arbetslust. Ty för henne har just arbetsglädjen varit det största i livet. Att göra sitt land heder genom ett gott arbete, det tror jag man skulle kunna sätta som måtto för hennes liv och leverne. Hennes verks gestalter tyckas leva ett intensivt, verkligt liv i hennes tankevärld, innan hon fäster dem på papperet, hennes själ vimlar av intryck, bilder, syner, människoröden. Det är som om hon med öm och varsam hand ur detta levande bildmateriel, toge fram och utformade de olika karaktärerna, hon lever med sina gestalter, lider och gläds med dem, och kanske är det därför hon förmår meddela dem till läsaren på det säregna sätt, som betecknar det bästa hon skrivit.

Denna dag på Märbacka i den rofyllda atmosfären med det stilla sommarrägnets vemodiga stänk mot rutorna, i detta ovanligt lite utstyrda och praktfulla, men så mycket mer förfina och trevliga hem, vars värdinna, behärskad och lugn till det yttre, då och då låter en glimt av sitt rika inre liv stråla fram gärna färgad av en stillsam, torr humor, detta allt, står nu efteråt fram som ett minne, som sent skall förtona, vars alla inslag länge skola bjuda tanken en vacker, stämningsfull tillflykt.

lämna tjänsten, gör honom arbetslös, utan inkomst. Och jag — hur skall jag kunna — hur skall jag kunna — Hon börjar tala om den bostad, där de nu bott i tjugofem år. Hennes tanke genomlöper denna långa tidsrymd. Hon berättar hur väl hon trivts, hur nått hon fått allt ordnat, vilket vackert litet hem det blivit.

Och nu — Det är som om en stor trötthet fölle över henne, som om hennes kraft vore slut. Nej, hur skall hon äga styrka att rycka upp sina bopålar, att flytta allt det som i tjugufem år utgjort hennes vackra lilla hem ned på flakvagnen för att forslas till ett magasin eller till en nödbostad i utkanten. Hur skall hon kunna slå rot därborta, hur skall hon kunna trivas i denna främmande miljö?

— Jag lider så mycket av värmen, säger hon plötsligt, under det att hon far med näsduken över ansiktet, som trots dagens kyla badar i svett.

— Det är nog klenhet, föreslår hon själv. Jag sover så dåligt, fast jag är mycket, mycket trött. Det har varit så ända sedan maj — då kom uppsägningen. Jag kastar mig roslöst av och an i sängen, och så slumrar jag in fram på natten. Men strax vaknar jag med en förfärlig ångest åt hjärtat. Vad är detta? Men vad är då detta? Varför känner jag en sådan ryslig ångslan? Så minns jag — ja, så minns jag! Alltsammans står för mig. Vi äro uppsagda, vi skall lämna vårt lilla hem, vi skall flytta — Sen går det ju inte att somna igen.

Åter springa svettdropparna fram på hennes panna.

— Att det inte finns någon lag, som kan hjälpa och skydda i ett så ömmande fall som detta, säger hon i rådvill ton. Det måste vara något fel med lagarna —

Men skulden ligger inte där utan hos den människa som här så vårdslöst handskats med andra människöden.

Nu är frågan — göres sådant ostraffat? Även om de jordiska lagarna i ett fall som detta ingenting ha att anmärka, så finns det en annan rättvisa att räkna med, en rättvisa som utkräver lika för lika. Vi se icke hur hon arbetar, vi veta icke hennes tid, endast att hon skipas. Guds kvarnar mala kanske långsamt men de mala säkert.

Stillett.

Vad är förtal? Att det beteckna riktigt Är ej så lätt. Det byter ofta skinn, Fördöljer sina drag i mask försiktigt Och kryper hälst i djup förklädnad in, Men knapp för någon livets väg var lång, Förr'n han det mött blott allt för mången gång.

Oskar Fredrik.

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande räntaTelegramadress
"Kreditbolaget"

(Inf. gen. Göteborg. Tandläkarsällskap)
Tandläkare Anne-Marie Heijde
Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågning: Vard. 1/2-1/2 3, övriga
tider efter avtal.

Mammorna och scoutrörelsen.

Det händer mycket ofta, att mödrarna icke känna till vår tids största ungdomsrörelse, scoutrörelsen, eller att de på grund av olika skäl icke tycka om den och därför äro angelägna att hålla sina barn utanför densamma.

Det säges, att ungdomen drages från hemmet genom den ifrågasvarande rörelsen, och att den i scoutlivet löper allvarlig fara att taga skada till sin karaktär genom påverkan av dåliga element inom rörelsen, särskilt farligt om det återfinnes bland den mognare ungdomen, ur vars krets ju ledarne tagas.

Till tjänst för mödrarne och även andra intresserade vilja vi belysa dessa frågor genom att här nedan återge en förklaring av den engelske generalen Baden Powell, scoutrörelsens upphovsman och beundransvärde organisator och högste ledare.

Scoutporten, säger han, betecknas av många entusiastiska anhängare som en revolution i fråga om ungdomens uppfostran.

Så är emellertid icke förhållandet.

Den är rätt och slätt en nöjsam form av rekreation i det fria, vilken visat sig äga praktisk betydelse även i uppfostringshänseende.

Man kan säga, att den kompletterar skolutbildningen och utfyller en del luckor i densamma. Den är i korthet sagt, en skola för gott medborgarskap och dess läromästare är naturen.

Vad undervisningen går ut på och det som skall utfylla de nämnda luckorna är duglighöret av individen genom utvecklandet av hans karaktär, hälsa, praktiska sinne samt — genom dessa egenskapers användning i verkliga livet — skapandet av gott broderskap.

Scouternas utveckling sker huvudsakligen genom lägersport och friluftsliv, i vilket både scouter och ledare deltaga. De sistnämnda kunna faktiskt betraktas som ett slags äldre bröder, eftersom de taga personlig del i den roliga träningen, och scouterna uppfostra sig själva och varandra inbördes.

Det är kanske just härför som scoutporten betraktas som en revolution i fråga om uppfostran.

Det är emellertid ett faktum, att den eftersträvar något annat än vanlig skolutbildning. Dess syftemål är att lära ungdomen att le-

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.I varje nummer, värdefulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

va livet och icke blott att skaffa sig ett levebröd.

Det vanliga skolprogrammet inympar på gossarna lusten att vinna premier och stipendier och framhåller som livets lycka förvärvandet av rikedom, anseende och makt. Med andra ord det predikar först och sist egoism.

När man betänker, hur denna egoism inympas på alla samhällslager kunna vi icke gärna förvåna oss över att vi som resultat därav hava länder, vilka sinsemellan skarpt åtskilda, äro befolkade av medborgare som samvetslöst bekämpa varandra inbördes för att komma till makten, länder med politiska partier, religiösa sekter och olika samhällslager, allt till skada för de nationella intressena och sammanhållningen.

Scoutrörelsen går ut på att ersätta egoismen med samhällskärleken, att till tjänst för samhället utveckla varje scout i moraliskt och fysiskt hänseende.

Jag tänker härvid inte på själva militärtjänsten; vi ha inga militära syftemål eller övningar i vår rörelse, utan jag menar de ideella tjänster en medborgare kan göra sitt land. Med andra ord: vi önska, att scouterna skola tillämpa kristendomens läror i det dagliga livet och icke betrakta dem såsom lämpliga endast för söndagsbruk.

Undervisningen sker genom exemplens makt. Gossarna ha mycket lätt för att tillgodogöra sig scoutrörelsens läror när de se dem utövade i praktiken av ledarne. Resultaten av denna träning ha, när den varit i rätta händer, överträffat alla förväntningar i fråga om utbildandet av lyckliga, friska och hjälpsamma medborgare.

Det mål dessa ledare uppställa för sig är att hjälpa icke blott de lovande gossarna utan även — och kanske framför allt — den sämre ställda gossen.

Vi önska återge honom livsglädjen samtidigt med många av de egenskaper och fördelar, som hans bättre ställda broder har och får, på det att även han må ha sin chance i livet.

Baden Powell framhåller därefter den ofantliga utveckling scoutbroderskapet vunnit över hela världen; man räknar f. n. 1,315,870 gossouter och 800,000 flickscouter. Och han fäster uppmärksamheten på vad denna väldiga rörelse kan komma att betyda för fredssaken. Alla dessa ungdomar omfatta samma höga livsideal, avgiva samma löften, lyda samma moraliska lagar. Alla betrakta de varandra som syskon och försöka att komma varandra närmare genom korrespondens och efter stor måttstock arrangerade sammankomster.

Man har kallat Nationernas Förbund en själlös lagstiftningsmaskin, men ställ bakom densamma den växande vänskapsanda och välvilja bland nationernas framtida medborgare, som inneslutas i scoutrörelsen och man förlänar måhända därmed icke blott en levande själ åt folkförbundet utan skapar kanske ett ännu säkrare skydd än detta mot framtida krigiska förvecklingar mellan folken.

Realiserandet av dessa förhoppningar ligger icke utanför det möjligas gräns, om män och kvinnor vilja träda till och giva saken sitt stöd.

Samarbetet mellan oansenliga

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget

SVEA

Göteborg.

små havsdjur har skapat korallöar. Intet företag är för stort, när den goda viljan och samarbetet äro för handen.

Varje dag, förklarar Baden Powell, måste man från scoutorganisationerna avvisa ungdomar, som önska bli medlemmar av dem, endast därför att det icke finnes tillräckligt med vuxna medarbetare för deras utbildning.

Inom varje nation slumrar det den dag i dag är en mäktigt känslas av lojal fosterlandskärlek och kristendom, den har ännu icke väckts huvudsakligen därför att den icke funnit möjlighet till utlösning i handling. Här inom detta glada broderskap finnas de mest storartade tillfällen för alla att deltaga i ett roligt arbete som snabbt bär frukt. Det är också värt att taga del däri, ty det ger var och en möjlighet att göra något för Gud och för sin nästa.

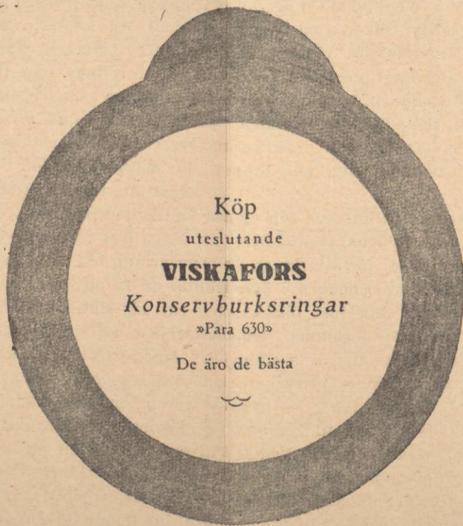
Modern livs- åskådning.

I dessa tider av pöbelvälde och en kulturs hårdaste kamp för sin existens, söka sig själar, som törsta efter frid och medel till fullkomning i den mening, som den djupast kristliga åskådningen älskar att tro vara livets ändamål, gärna till litteratur, som med kärlek och allvar tager tillhörande problem under lupen.

En bok av denna kategori är utan tvivel Ernst Mann's*) "Die Wohltätigkeit als Aristokratische und Rassenhygienische Forderung" (Finks Verlag, Weimar 1924). Det nära sambandet mellan välgörenhet, ras-hygien och ett aristokratiskt sinnelag anser förf. alltför litet beaktat, varför han söker avhjälpa denna brist och egga till vidare eftertanke i fem korta, ehuru innehållsrika kapitel, behandlande: I. Makten (för-

*) Författare även till "Die Moral der Kraft" och "Die Erlösung der Menschheit vom Elend".

NU ÄR KONSERVERINGSTID!

SKANDINAVISKA GUMMIKIEBOLAGET VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla

VISKAFORS

Konservburksringar.

Har Ni något

att sälja, köpa, hyra ut eller byta, så annonsera det i Göteborgs Morgonpost Morgonens förnämsta annonsorgan

Söker Ni någon

tjänare, våning, plats eller annat, så annonsera det i Göteborgs Morgonpost Göteborgs största morgontidning.

BLOMSTER- hälsningar över hela jorden.

Beställningar å blommor ombesörjes kostnadsfritt under garanti för omsorgsfull utförande å alla platser av

Vasa Blomsterhandel

GUSTAF EKMAN

Telefon 4314 — 10365. Telegr. Vasa.

Medlem av Föreningen för blomsterställningsföremål samt de internationella organisationerna F. T. D. i U. S. A. samt B—V. i Tyskland. 6000 medlemmar.

Säg det med Blommor!

Handskkompaniet

Drottninggatan 42

TELEFON 15379

GÖTEBORG

ALLTID TREVLIKA NYHETER I
HANDSKAR och VANTAR

MERKURTVÄLEN

skonar kläderna och händerna.
Krymper ej ylle.

Jag uppför stolpen med min elektriska lampa i fickan och avläser anslagstavlan dess hemlighet — —
— Na, frågade hans unga fru nyfiken, när han kom tillbaka, vad stod det för något???

— Nymälat!

Två flickor på badorten sitta nere vid stranden och utbyta tankar om varjehanda.

— Jag undrar, säger den ena, om unge Blomblad verkligen är förläskad i mig.

— Naturligtvis! Varför skulle just du vara ett undantag?

Teater.

Efter att sedan tidigt i våras varje kväll med lust och gamman ha firat "Bröllopet på Solö" har Lilla Teatern nu öppnat höstsäsongen med en tysk fars "Jacobsons änka". Pjäsen — ja, en fars är ju alltid en fars, förrekytt, överdriven, osannolik och Jacobsons änka utgör icke något undantag från regeln. Att publiken hade så roligt som den faktiskt hade måste tillskrivas teaterns direktis Viran Rydqvist som utförde den allt dominerande titelrollen con amore. Att stå emot hennes oförbrännliga humör kan icke ens den surmulnaste. En liten debutant Anna Greta Ericson skötte sig på ett vinnande sätt, naturligt och frimodigt som hon var, behagligt och täck.

"Jacobsons änka" har endast mera tillfälligtvis lagt beslag på teatern, som i stället förväntar ett lustspel av Viran Rydqvist själv. Kan förf. ingjuta något av sin egen anda däri, torde det bli världens roligaste lustspel.

PÄRLOR JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson

Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Offentliga nöjen.
Lilla Teatern.
 Varje afton kl. 8.
 Söndag 7 och 9.
Jacobsons änka.

Var lunchar man bäst?
 Björngårdsvillan Slottskögen
 Bästa kl. matsals och konditoriservering. Musik dagligen. Fjöllets priser sänkta med 20-25%. Best. pr. tel. 19268.

Öta Bandets Restaurant
 Kungsgatan 41. Telefon 107 89.
 Slottskögen, vid stora dammen.

Är romanen dödsdömd?

Vi ha läst om romanförfattarnas prekära ställning just nu, om deras svårigheter att placera sina manuskript, om de knappa honorärförläggarna utmåta till dem. Och vi ha hört förläggarna försvara sig med klagomål över att allmänheten icke längre köper romaner.

Det förhåller sig verkligen så. Vi läsa icke i samma utsträckning som förr romaner, vi samla icke längre med stolthet och glädje in dem band efter band i våra hyllor, i våra bokskåp.

Vi läsa i stället alla dessa veckotidskrifter, som likt svampar ur jorden växt upp under de senaste åren och som bjuda på massor av lättfattliga småberättelser med sköna kolorerade bilder.

Man ropar ut dessa tryckalster på gatorna, breder ut dem i torgbornen, viftar allmänheten i ansiktet med dem, och avsättningen är enorm. För det årliga belopp man ger ut för dessa efemära alster skulle man kunna fylla en hylla i sitt bokskåp med värdefulla verk! Men tidens smak är icke sådan. Den tycker om de tunna, lätt och fort genomlästa, kortlivade tryckalstren, som man sedan ka-

NORDISKA INDUSTRI AB
 TAPISERI
 DETALJ
 & HÄMM. 21. 1 r.
NIAB
 Handarbeten för skolor
GÖTEBORG

(Eftertryck förbjudes.)

Lilith.
 ROMAN
 Av Florence Warden.
 Auktoriserad översättning av
 Margareta Heijkel.

17
 Jag skall gå min väg så fort du talat om för mig vad Sir George har sagt, förklarade den unga flickan vänligt men bestämt.

Med en plötslig energi, som på ett överraskande sätt stred mot hennes förklaring, att hon var för liten för att kunna tala, satte sig fru Ames upprätt på divanen.

— Eftersom du tvingar mig att berättat vad jag helst önskade förstå dig från att höra, så vill jag tydligt säga om dig och mig som om vi vore äventyrerskor. Han är var-

star upp på vinden eller ner i sop-tunnan på gården.

Att det är så, därtill äro romanförfattarna måhända icke utan skuld.

Hilaire Beloc, skald, kåsör och essayist på det historiska området men ännu utan någon roman på sitt samvete skriver i The New Statesman om tidsfenomenet "romansens undergång":

— Jag har en dålig nyhet att överbringa till mina kolleger av det motbudande facket: att skriva. Romanen är dödsdömd. Romanen, den lättvindigaste, den vanligaste konstformen, den minst utmejslade, den minst organiska, den som mest av alla frestar män till värdelöst pjatter och kvinnorna till att pladdra åstad — är dömd att dö.

Ni, den stora kåren av unga skribenter, som just stå redo att tömma era slaskhinkar i det befintliga romanhavet — denna nyhet måste ge er åtskilligt att tänka på. Ni kan inte skriva vers, som är trycksvärtan värd, ni vet ingenting, ni kan inte tänka, ni kan inte skriva en notis, ni kan inte bedja, ni kan inte bygga, ni kan inte måla eller teckna, ni kan inte plöja, ni kan inte rida en häst, icke manövrera en båt, ni kan inte lösa en rebus, ni kan inte timra, inte smida. — Vi kan i vart fall, svarar ni, skriva romaner! — Vad ämnar ni göra, när denna enda utväg stänges för er så som nu håller på att ske? Sälja bananer kanske? I alla fall gör jag er en tjänst, ty jag varnar er medan tid är. Det kan dröja fem år eller tolv år eller kanske till och med trettio år. Men romanen är dödsdömd!

Romanen, från att ha varit något av största betydelse, skall bliva till intet.

Själva romanen skall fylla våra efterkommande med avsky. Blotta titeln, som från en dammig hyllavarskor dem om att bakom bokryggen döljer sig detta ohyggliga, som kallas en roman, skall jaga bort dem med den outhärdliga ledans hela kraft.

Nu och då kommer måhända en roman att släppas in i auktionslokalen, därför att det på dess titelblad finnes nedkravsd en vers, som är värd att läsas, eller namnet på en segerrik general, som har ägt boken, eller en tillägan från en förälskad, som blivit ryktbar efter döden. Men vid romanen som roman betraktad kommer ingen att vilja röra ens med en eldtång.

Men ni frågar mig: vad skall det bli av de berg av romaner, av vilka jorden tynges? Hur skall den fläcken kunna utplånas? Det rent materiella av den måste i alla händelser fortvara att finnas till?

Ni misstär er. Den stora, den bästa, den mest lyckobringande av alla moderna maskiner, papperskvarnen, tillintetgör år för år sina egna otaliga romaner. Vad det fåtal angår, som icke tillintetgöres

ken ridderlig eller barmhärtig. Jag vill inte för något pris i världen att du utsättes för hans oförskämndhet.

Lilith såg på sin mor med en så fast blick, att denna slog ned sin. — Är det allt, frågade den unga flickan med ett egendomligt tonfall.

— Ja, svarade fru Ames utan att se upp. Är det kanske icke tillräckligt?

Lilith måste inför sig själv förneka, att vad som berättats för henne kunde anses som en tillfyllestgörande förklaring till moderns underliga uppträdande och till hennes ängsliga omsorg att hindra ett sammanträffande mellan dottern och Sir George.

Lilith satt tyst under några minuter. Därefter frågade hon: — Du fick ett brev i morse?

Hon uttalade dessa ord med ett tonfall, som hade det varit fråga om en anklagelse.

Fru Ames nickade utan att svara. — Från vem? — Det vet du lika väl som jag.

Den kvinnliga "faran".

En del hypoteser.

I England tilldrog sig för någon tid sedan en händelse, vilken väckte enormt uppteend.

Ett par unga flickor i en småstad ledsnade på dess enformighet och beslöt att gå ut i livet för att söka lyckan. Deras långtans mål var London, men resan dit drog en kostnad, som vida översteg deras ekonomiska förmåga. De begåvo sig i stället till en närbelägen stad och beställde en bil för en liten tur utåt landet. De hade emellertid knappast kommit ut på landsvägen, förrän de med revolverns höjd mot chaufförens huvud befallde denne att köra till London. Ordern åtlöddes, men händelsen ville, att bilen vid framkomsten till London körde mot en lyktstolpe. Färden fick därmed ett brådstörtat slut, polisen tog hand om de båda unga äventyrerskorna, vilka sedan ställdes inför rätta och fingo sitt välförtjäna straff.

Om kuppen utförts av ett par pojkar, som fått sitt förstånd omlocknat och sina rättsbegrepp förvillade genom detektivhistorier och biobesök, skulle man icke fäst vidare uppmärksamhet vid saken, men att ett par unga eljes oförvilliga flickor kastade sig ut i ett sådant äventyr — ja, inför detta sakförhållande stod man handfallen och bestört. Är detta ett tidens tecken, frågade man sig. Är detta den nya kvinnotyp, som håller på att utvecklas och som framtiden skall få att räkna med?

Ämnet har upptagits av bl. a. den ansedda tidskriften "Weekly Dispatch", där Sir Sidney Low ägnat det en utredning.

— Det fanns helt säkert, påpekar han, äventyrslust också hos flickan av en gångens tid, men hon betraktade aldrig sig själv som sin egen lyckas smed, utan knöt alltid sitt hopp om förändring, framgång och lycka i livet till giftermålet, till *mannen*. Våra dagars unga flicka har i stor utsträckning upphört att betrakta sig som beroende av mannen och tar i stället beslut samt sitt öde i egna händer.

Dessa nya tendenser måste med tiden komma att få vittomfattande konsekvenser icke blott för kvinnorna själva utan även för männen, för samhället, för mänsklig-

på detta sätt, så kommer det att försvinna med hjälp av den mystiska renhållningskarl, som (när veta vi inte, och hur, veta vi inte) befriar jorden från tappade knappålar, gamla tidningar, döda städer och politiska berömdheter —

—:—

heten. En del av dem skönjas redan, om än dunkelt, och det är frestande att med stöd av dem söka teckna riktlinjerna för den nya kvinnörelse som väntas.

Hittills har staten varit baserad på familjen, på idén att den politiska och ekonomiska makten rättvisligen tillkommer den till mogen ålder hunne manlige medborgaren, vilken står som representant och ansvarig beskyddare för kvinnor och barn. Av samma skäl har den lön, som utmåtts till mannen, varit så riklig att den räckt till icke blott för hans egna behov utan även för den familj, som i regel stött bakom honom.

Det framtida samhället, som måste räkna med full jämställdhet på alla områden mellan man och kvinna, kommer icke längre att vara baserad på familjen utan på *individ*en, på kvinnan i samma utsträckning som på mannen.

Blir det vanligt — och alla tecken gå i denna riktning! — att kvinnorna deltaga i arbetslivet, även hustrurna, så kommer mannen icke längre att kunna betraktas, hedras och gynnas som familjeförsörjaren. Kvinnan försörjer sig själv och, om hon är gift, bidrar även hon till barnens försörjning.

Vad kommer detta att få för följd?

Skall mannen under dessa förändrade förhållanden fortfarande kunna påräkna den tidigare höga familjeförsörjarelönen? Skall hustruns arbetsförtjänst sålunda betyda ett stort plus i familjens inkomst? Eller skall under de ekonomiska lagarnas tryck och på grund av den ökade tillgången på arbetskraft lönerna efter hand komma att pressas ner och mannens gamla inkomst komma att uppdelas mellan honom och hustrun? Hur skulle männen ställa sig till en sådan personlig inkomstreducering?

Ännu flera frågor framställa sig. Det finns arbetsområden där männen icke kunna ersättas av kvinnor och där de därför icke behöva frukta deras konkurrens, men också en mängd andra, där den kvinnliga arbetskraften är fullt effektiv och vilka områden den också, med lägre lönekrav, helt skall erövra åt sig. Hur skola männen ställa sig här till? Låta sig godviligt undanträngas? Och i så fall var skola de finna nya arbetsområden i stället för de förlorade?

Hur skall det gå med äktenskapet, när kvinnorna för sin framgång i livet icke längre äro i avsevärd grad hänvisade till dess möjligheter utan kunna lita till sig själva?

Den äktenskapliga förbindelsen har tidigare uppfattats såsom helgad av den religiösa och etiska känslan, men den sammanhållande kraften har dock, om man ser till saken sådan den verkligen är, varit av ekonomisk natur. Äktenskapet kommer aldrig att avskaf-

Vill Ni ha vackra hållbara Gardiner

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner platsens största sortering hos A.-B. Carl Johansson Kungstorget.

fas, aldrig att anses för en föräldrad institution, därtill har det alltför fast rot i människans egen natur, men det kommer att bli mindre varaktigt, mindre hindrande och mindre förpliktande i den mån kvinnan blir ekonomiskt oberoende och självständig.

"Spinstern", den ogifta kvinnan, är redan nu talrikt företrädd. Hennes ställning kommer att bli bättre och behagligare i den mån hon får tillträde till högre tjänster, och väl avlönade befattningar eller förmår att genom självständig verksamhet nå framgång i arbetslivet. Skall hon i och med detsamma bliva allt mera obenägen att avstå från sin frihet, att ingå äktenskap och att påtaga sig dess börd?

Skola de ogifta kvinnorna komma att bilda en allt större samhällsgrupp? Skola de, ekonomiskt välutrustade och självständiga, anlägga samma levnadsprinciper som ungarlarna och sålunda komma att sänka samhällets moraliska nivå?

Den föreliggande frågan har även en politisk sida, framhåller Sir Sidney till sist. Kvinnorna äro i de flesta länder i majoritet. Skola de i en framtid med stöd av rösträtten tillvälla sig den politiska makten och bruka den för själviska kvinnliga intressen? I så fall skulle med visshet den manliga världen resa sig till ursinnigt motstånd och mänskligheten till alla sina tidigare vedermödor kunna lägga även en förtödande kamp mellan könen. Ett sådant utslag av kvinnlig härsklustnad tror förf. emellertid icke på. Antagligen med rätta. Kvinnorna ha visserligen i en förluten tid fått pröva på förtryck, men ingen tror väl, att männen skulle behöva frukta en vedergällning i denna riktning av sin dotter, sin syster, sin mor?

Det förefaller därjämte som om Sir Sidney, då han utträtt framtiden, helt förbisett den starka och betydelsefulla strömning inom våra dagars kvinnörelse, vilken kan betecknas med orden: "tillbaka till hemmet".

—:—

En otacksam roll.

Fröken Jansen är privatskötterska, och då hennes specialitet är barnsängsvård, kan hon glädja sig åt att nästan aldrig vara ledig utan påtvingad året runt.

Hon är mera välkommen andra gången hon gör sitt inträde i ett hem. Första gången faller hennes burschikosa väsen alla familjens medlemmar tungt för bröstet och ger anledning till konflikter, som äro svåra att bilägga.

Herrn i huset är ursinnig på henne. Han kan inte förlåta henne, att hon under de kritiska timmar, då han i skuldmedveten förtyvlar roligt korsade rummet fram och tillbaka vridande sina händer, gav honom en uppmunrande dunkning i ryggen, alldeles som om han i stället för att vara medspelare i en av livets tragedier närmast borde uppfattas som en farsfigur.

Det irriterade honom också gränslöst, att hon, strax efter att den lille kommit till världen, ville avlocka honom några beundrande utrop av fadersstolthet över det rödbrusiga, apliknande väsen, som så när kostat hans lilla tappra söta hustru livet.

Husassistenten, som betraktar tillökningen i familjen såsom en personlig förolämpning, säger i regel upp sig efter en vecka och underlåter icke att ge fröken Jansen en del av skulden, emedan denna ökar oron i det förut så stilla, barnlösa hemmet genom att gå och rota i köket och begära upppassning bitida och sent.

Far- och mormödrar samt fastrar och mostrar uppträda genast i samlad flock som fröken Jansens svurna fiender. Hennes järnhårda principer i fråga om modern barnavård stämpla de som ansvarslös viktighet, vilken kommer att få till följd, att det stackars barnet antingen dör av svält eller skriker ihjäl sig.

Och mitt på denna gungande grund ligger den stackars nyblivna mamman, som mer än någonsin har behov av lugn och harmoni och som nu måste gripa in som fredsmäklare, ehuru icke heller hon kan försona sig med fröken Jansens något robusta humör och alltför fackmässiga sätt att uppfatta denna så enastående familjetilldragelse. Vad hon har särskilt svårt att förlåta henne är att hon omedelbart efter den oplagsamma historien var så otroligt faktlös att göra häntydningar om "nästa gång".

Den äkta mannen räknar dagarna och timmarna, tills huset skall befrias från den retsamma barnsängsskötterskan, som varken äter, går, sitter eller sover honom till lags, och den lilla frun, som genom mannens obehärskade motvilja

att vara den bäst underrättade.

När Lilith lämnade rummet, var hon ett rov både för nyfikenhet och misstro. Det var något i moderns hållning och uppträdande som föreföll henne nytt och främmande, ja, misstänkt. Hon började luta åt åsikten, att modern mindre ville skydda henne för ett obehagligt möte med Sir George än förhindra, att hon finge reda på vad som förefallit mellan denne och fru Ames.

Hur tillgiven Lilith än var sin mor och hur fogligt hon än brukade rätta sig efter hennes vilja, hade hon nu en känsla av att ha blivit orättvist behandlad. Hon hade dock rätt att begära att få veta även det värsta, som sades om henne, och hon var övertygad om att modern just undanhöll henne detta. Sir George Paradine hade tydligt visat, hur ivrig han var att få träffa henne, och modern hade visat lika stor iver att förhindra ett sådant sammanträffande.

Då Lilith öppnade dörren till sitt eget rum hade hon bestämt sig för att ge Sir George det möte han ef-

stalten med från divanen, och innan Lilith kunde förhindra det, låg modern snyftande vid hennes fötter.

— Mamma, gråt icke, utbrast den unga flickan förfärad över detta oväntade utbrott. Vad är det? Är du rädd? Vet du inte att du kan lita på mig? Vet du inte att jag vill göra allt för dig, vad det än må kosta mig.

Men det allvar, med vilket den unga flickan talade, tycktes endast öka moderns förtvivlan. En krampaktig gråtparoxysm skakade den lilla bräckliga kroppen.

— Res dig upp, mamma. Det är förfärligt att se dig ligga så där. Lilith försökte hjälpa henne upp, men fru Ames skakade på huvudet.

— Nej, låt mig vara där jag är. Du är så ädel, så god mot mig, att jag inte är värdig att blicka in i dina ögon. Lilith, hav förbarmande med mig! Du är den bästa dottern en mor kan önska. Gud löne dig för allt vad du gjort, för allt vad du lidit. Må du bli så lycklig som du förtjänar. Det ber jag

dag och natt. Kyss mig, Lilith, kyss mig och förlåt mig om jag pålagt dig, förlåt mig! Du vet ju att jag älskar dig.

Den unga flickan reste upp modern utan att egentligen svara på hennes lidelsefulla utbrott. Hon kände sig förvirrad och mindre rörd av dessa ömhetsbetygelser än hon skulle varit för några dagar sedan. Fru Ames tycktes ana detta och tillkastade dottern en förstulen blick.

Men Lilith var nu lika ivrig att lämna modern, som denna för tio minuter sedan varit att bli kvitt dottern. Den unga flickan ringde på Simmonds, överlämnade modern åt hennes omsorg och gick ut ur rummet. Fru Ames följde henne med ängsliga blickar till dörren. Hennes läppar öppnade som för att säga något, men icke ett ljud hördes.

Också Simmonds såg ängsligt efter den unga damen. En hel del underliga rykten hade under de senaste dagarna nått fram till tjänstfolksregionen på Old Court, och Simmonds smickrade sig med

A. LUNDBLADS
Begravningsbyrå
REKOMMENDERAS
Kungsgatan 12. Göteborg.
Tel. 11045, 776 ank. bostaden.

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västkusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

Varje förständig husmoder

använder

Pellerins Margarin
i hushållet

blir allt nervösare i fråga om vad fröken Jansen med obruten handlingskraft företager sig, längtar också efter att bli henne kvitt. Ända tills hon kommit ur sängen — ty då inträder en våldsamt sinnesändring — fröken Jansen blir plötsligt den människa, som hon minst av alla kan undvara. Självt är hon ju ännu för klen och oerfaren och bortkommen för att på egen hand kunna styra och ställa med den lille.

Med bävan lyssnar hon efter telefonen, vilken när som helst kan rycka den outhärliga fröken Jansen bort från hennes svaga sida och bort till en ny barnsäng.

Och plötsligt, oväntat, så som de olyckor man länge fruktat likväl alltid till sist komma, höres en dag olycksbudet.

Fröken Jansen måste till en ny patient, som också väntar sitt första barn, och som har krav på att hänsyn tas till hennes belägenhet.

Hotell & Pensionat
Clara Johansson.
Kungsgatan 51, Stockholm.
Ljus hemtrevliga rum. Moderata priser.
Förstklassigt! Centralt!
Rikstel. 13554. Allm. tel. 24241.

Köp
Olof Asklunds
Bröd
Det är bäst

Goda inköp
av Konserver, rökt Lax, rökt Ål,
Räkor m. m. i N:o 55. Smör,
Ost, Längedragbröd i N:o 60.
Bazar Alliance.
Tel. 4570 till båda butikerna.
Alla varor av bästa beskaffenhet.
Butikerna närmast ing. från Bazargatan.
A. MAGNUSSON

tersträvade och sig själv ett tillfälle att utfråga honom.

Vid denna tid på eftermiddagen brukade han befinna sig på hemväg från golfbanan till överste Seafields hus. Med en känsla av att hon handlade direkt mot moderns önskingar tog Lilith hatt och handskar och smög försiktigt ut ur villan.

Då hon, väljande en omväg för att undgå fru Ames uppmärksamhet, passerade köksträdgården strök hon tätt förbi en reslig man, vilken stod där väntande, som om han stämt möte med någon. Han var välklädd och bar en överrock på armen, under det att den mjuka hatten var så djupt neddragen över pannan, att man icke kunde uppfatta hans utseende.

Lilith observerade honom icke, men han såg däremot henne. Han tyckte bevakade husets baksida.

Lilith skyndade vidare och nådde snart landsvägen, där hon nästan sprang rakt i armarna på Sir George Paradine, som var på hemväg till The Towers. Han var ensam. Hennes hjärta slog häftiga-

Hon står där mitt i rummet i en civil blå tailor-made och i handen en skinnväska, hennes "byrå", som hon själv kallar den, symbolen på hennes rolösa flackande från värd till värd, till de samma och samma för familjerna så viktiga tilldragelserna, vilka de begära att hon skall tillmäta samma betydelse.

Detta eviga kretslopp, som fröken Jansens liv rör sig i, står plötsligt klart för den unga modern, och i sitt hjärta gör hon henne avbön för att hon någonsin förebrått henne att hon icke visade tillräcklig medkänsla, då lillen gjorde sin entré i världen.

Hon slår armarna om halsen på fröken Jansen och tackar henne för allt vad hon varit för henne och utbeder sig ivrigt hennes ovärderliga hjälp "nästa gång".

Och oberörd som fröken Jansen en gång gjorde sitt inträde i hemmet avlägsnar hon sig nu därifrån för att ge sig i kast med ett nytt fall.

Ellä Melbye.

(Nationaltidende.)

Idealet av en äkta man.

Fråga hundra unga flickor, hur de anse, att en idealisk äkta man skall vara beskaffad och svaren få hundra nyanser. Men fråga en gift kvinna, som redan firat sin silverbröllopsdag, och hon skall utan att behöva leta efter svaret nämna den egenskap, som framför alla andra är ägnad att göra en man till den bästa bland följeslagare genom livet: *en aldrig svikande medkänsla.* Har han denna egenskap, är det rätt oväsentligt vad han för övrigt är, vad han äger och vad han gör. Ty sympati är den nödvändiga förutsättningen för att en kvinna skall kunna känna sig lycklig. Det är med hänsyn härtill obegripligt, att männen i allmänhet, även då de hålla av och sätta värde på sin hustru, äro så njugga att visa detta ömma intresse, denna vänliga medkänsla, vilka för en hustru äro livets högsta goda och största glädje.

Vet en kvinna, att den man hon älskar deltar i hennes bekymmer, mista de sin bitterhet, och hon bär dem med glatt mod, men märker hon däremot, att hennes sorger lämna mannen oberörd eller endast väcka hans otålighet, synas de henne dubbel svåra, hennes sinne förbittras och hon blir otaligt, retligt, olyckligt och — obehaglig.

En ung flicka gifter sig t. ex. med en man i rätt knapp förhållanden och går sålunda till mötes ett arbetsamt och på försakelser rikt liv. Om

Damblusar, Klädningar o. Kjolar
köpas bäst och billigast i
O. F. HULTBERGS BLUSAFFÄR
Husargatan 40. Telefon 10318.

Gyllenhammars
PATENTERADE
HAVREGRYN
Spara tid. — FÄRDIGKOKTA på 3 MINUTER. Spara bränsle.
OBS! VÅR HYGIENISKA FÖRPACKNING.

utom kärleken hos mannen även finnes den ömma medkänslan för hustrun, om han värderar hennes arbete, om han är henne tacksam för att hon glatt försakar de nöjen, de vackra kläder hennes ungdom så naturligt längtar efter, så skall hennes fattiga strävsamma liv dock synas henne lyckligt och fullt av glädjeämnen. Om han ömt viskar i hennes öra, att han önskade, att han kunde smycka henne som en drottning, att han skulle vilja omgiva henne med allt skönt och vackert för att ytterligare förhöja hennes egen skönhet, skall hon röd och tacksam försäkra honom, att vackra kläder och sådant ingenting betyder för hennes lycka, och att hon gärna försakar det alltsammans endast för att få framleva sitt liv vid hans sida.

Men — som livet dagligdags visar — är detta icke den äkta mannens "sätt" att ta saken. Hans sätt är att i stället bagatellisera hustruns bekymmer, att skaka dem av sig, att icke vilja veta av dem. Han anser sig tydligen därigenom lättast kunna överskyla det obehagliga faktum, att han i kampen för tillvaron icke lyckats erövra åt sig en i ekonomiskt hänseende tillfredsställande position. Han vill icke för sig själv och ännu mindre för sin hustru erkänna, att hennes liv är alltför strävsamt och glädjefattigt. — Kära vän, skämtar han, det är väl inte något arbete i egentlig mening att gå här hemma och pyssla lite med barnen och med matlagningen — det är ju kvinnans bestämmelse och det som utgör hennes lycka. Då skulle du prova på hur det känns att vara anställd hos andra och gå med en piska över sig, som jag får göra.

Med hänsyn till den för kvinnan så viktiga klädföråran begär den äkta mannen många försyndelser, ägnade att förbittra hustruns liv. I stället för att i hennes öra viska ömma ord om hur härligt han skulle vilja smycka henne, anstränger han sig formligen för att överbevisa henne om, att hennes gamla omoderna kläder äro goda nog åt henne och ännu länge

Böcker Bindas Billigt.
Rottingflätning & Korgmakeriarbeten
mottages tacksamt.
Arbete hämtas.
Vanföreställens Yrnesskola
tel. 1236 — 11513.

Smålandskräfter
bäst och billigast hos
Hansson & Silverstrand
Bazargatan 8. — Tel. 95 80, 15 380

kunna göra tjänst. — Kära vän, säger han, du är ju inte längre en ung flicka utan en gammal förständig människa. Som min hustru bör du naturligtvis kläda och pynta dig bara för mig, och jag finner dina kläder snygga och propra och fullt ut tjänstdugliga. Omoderna? Vad skulle det nu göra?? Du är väl ingen modedocka heller? Och vem tror du observerar hur du är klädd?

När den äkta mannen på detta sätt talar visdomens ord till sin dåraktiga lilla hustru kan han i sak hava fullkomligt rätt. Hans ord kunna innehålla den största sanning, vilket emellertid icke hindrar, att de även innehålla den största dårskap.

Han talar på detta specifikt manliga sätt i full förvisning att hans präktiga lilla föredrag skall kraftigt bidra till att göra hustrun nöjd med den levnadslott, som blivit henne tilldelad, och att hålla hennes anspråk nere.

Vinner han sitt syftemål? Nej! Hans nyktra syn på saken ter sig för hustrun endast som brist på medkänsla, som hårdhet och likgiltighet, hans kloka kalla ord väcka icke till liv förnöjsamheten i hennes sinne, men väl dess diametrala motsats, bitterheten och misshöjet. Och därmed äro han och hon inne på den väg som i tidens fullbord leder till äktenskaplig olycka.

En gammal saga talar om en magisk ört, som kunde göra den tyngsta bördan så lätt, att den kändes endast som en fjäder för även den svagaste skuldra. Inom hemmets värld representerar mannens medkänsla denna magiska ört, som gör mödan till en lek. Varje maka och moder har i själva verket så många svårigheter att kämpa sig igenom, så många offer att bringa, så mycken oro och sjukdom att utstå, att hon är väl värd en rundligt tilltagen portion deltagande och ömhet från mannens sida.

Medkänslan är den äkta mannens vackraste och bästa egenskap, den viktigaste av alla dygder, en dygd så viktig, att den uppväger de många andra, som han ofta nog saknar. Med den är hälften vunnet och i nödfall kan man utan alltför stor olägenhet nöja sig — utan den andra hälften.

En pessimist är en människa, som när hon drabbas av en motgång sätter sig ner och väntar på två till.

ANVÄND ALLTID
Vinnes
SKOCCREAM

NORDISKA
HANDELSBANKEN
STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ
125 AVDELNINGSKONTOR
Emottager insättningar mot högsta gällande ränta.
Uthyr brand- och dyrktrå förvaringsfack.
Förmedlar köp och försäljning av aktier och obligationer.

En engelsk vetenskapsman har undersökt hur lång livslängden i allmänhet är inom olika bildade yrken. För högre militärer och präster samt statsmän är medellivslängden 74 år, men för musiker, skriftställare och konstnärer endast 63 år. Skaldar äro ännu sämre ställda — gränsen för deras liv går vid 59 år. Mest gynnade äro filosoferna, som kunna göra räkning på ca 70 levnadsår.

Man har i Turkiet tillsatt en kommission för rättsväsendets reformering. I fråga om giftermålsbalken uttalar sig kommissionen bl. a. för engiftet. En man bör framhållas det, ha endast en hustru. Önskar han ännu en skall vederbörande myndighet icke lämna sitt medgivande härtill med mindre den sökande kan visa, att han behöver en hustru till och är i stånd att behandla båda rättvist.

Hur skall detta visas, männe?

EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1855

Goda barnhoppofstrare äro såsom himmelns skyar: med orden dundra de, i sitt liv lysa de, och med sin verksamhet göra de landet fruktbar.

W. Bühring

Uti alla hjärtan bjuder
Längtan till en bättre tid,
Uti alla själar ljude
Kallelsen till börjad strid.
O, men offret, offret skrämmer,
Veklig rädsla viljan skämmer.

H. Ibsen.

Varför plågas med dåligt kaffe då Ni kan få Swalanders kaffe! Butiker: Kungsg. 17 Korsk. 13, Bazar Alliance. Prova redan i dag! Säljes endast i egna butiker.

Smakfulla Kransar
från
Hilda Henriksons Blomsterhandel
Ö. Husargatan 37
Tel. 4250

BREVLÅDA.

Salomo. Namnet har ni, men visdomen?

K. L., Hst. Skrivelsen dechiffrerad trots de skarpa förkortningarna. Hj. t. f. a.

L. G. Lagom längd på en artikel är två spalter. Är den verkligt glänsande går det också an med tre.

S. L., J. B. och Britta. Otänkbart.

Intresserad. Jo, vi mottaga gärna nya medarbetare, om de äro goda och verkligen ha något att säga.

Fina X. Ett så muntert gemytt! Skulle ni inte vilja försöka att ge det utlösning i någon artikel eller skiss? En sådan gräva skall man inte låta ligga i träde.

Eva är välkommen med nya tankar.

E. W. Vederbörande har semester och är t. v. utom räckhåll i främmande land. Ingen fast vistelseort. Hemkomst medio av sept.

En del svar översändas snarast post.

Dottern. — Pappa kan inte tro vad de här övningarna i hållningsgymnastik äro förtjusande. Jag håller i en stav, som jag svänger så här från vänster till höger.

Fadern. — Tank om det suttet en borste i ändan på staven, så skulle du kanske till och med kunna sopa ett golv!

Bröstkaramellen
Välgläpande
Välsmakande
Oöverträttad
A.-B. Karamellfabriken Engelbrekt, Örebro.
Säljes överallt i påsar om 1 hg. 50 öre.

Arla Mjolk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 407 81, 456 99

hört — om oss? frågade hon i en ton, som hon förgäves försökte göra lugn och ligglig.

— Ingenting ofördelaktigt, skyndade sig Sir George att svara. Lilith gjorde en otalig gest med handen.

— Vad var det då?
Sir George betänkte sig ett ögonblick, under det han övervägde, hur han skulle formulera sitt svar för att det skulle bli så litet särande som möjligt. Slutligen sade han:

— Jag vet av en händelse — jag har hört, att fru Ames icke alltid har levat under samma lyckliga och komfortabla förhållanden som nu.

Lilith som slagit ned sin blick så upp och gav honom en snabb forskande blick, som ville hon efterforska hur mycket han visste. Då han teg bøjde hon medgivande huvudet.

— Det har sin riktighet. Men det ligger ju icke något ont i det. För övrigt, hur har ni fått reda på detta? Vem har berättat det för er?

(Forts.)